

1
 Słunce patrzy spóza chmùrów rãbë,
 Jakò dzéwczã, czedë dac chce gãbë...
 Promieniama mùjkò spiãcã zemiã,
 Co jesz w òdrãtwieniu czësto drzëmie.
 Cepłi wiater pò pòlach ju chùchò,
 Za nim jidze zymk ju drogã sëchã.

2
 Òzmina ju drobné piórka dwigò,
 W ògròdkù gdzes biòli kwiòtk migò.
 Òbùdzył sã bór i głowã cziwò,
 Szëmarzãcë swã stòrã piesniã spiëwò.
 Gruchò gòłãb, szukò sobie pòrë,
 Kùronë swé rozdzerają gòrë,
 Kòtk w òknie wëgrzewò swã szëjã,
 Ògónk rëchò i sã łapkã mëje.
 W gãsëch gniòzdach jaja sã ju klują,
 Wròble na smietniskù hałasëją,
 Pisëczi ju przëlecalë bestré,
 I téz czërë, niepòtcëwé sostrë.

3
 Bòcón nalòzł gniòzdo pòszarpóné,
 Òkraził je i sã spùsycł na nie,
 Zadzał kark i zaklekòtòł z górë,
 Jakbë pòwitać chcòł swòje swòjczë mùrë.
 Pòtemù schilìł dzëbã czësto na dół,
 Pò swòjémù do stodołë gòdòł.

4
 W jizbie z knòpów nìcht ju ni mò miru,
 Kòzdi leno na wies teskno wzerò.
 Jak le mëmka òbskòcywò zupã,
 Tej òn chùtkò zmikò za chałupã,
 Z kamròtama przë sąsada scanie
 Rozpòczinò w guzë binczowanié* ...
 Abò sztrëfle czësto zebùwają,
 Na bòsòka przez wies krąg kùlają,
 Òdriwają kòlce na scągawczy**,
 Za co tatł jim wieczòr dò lizawczy***.

5
 Gòspòdënie płòtna zgrzebné bierzã,
 Co tam w skrzince w bòrdach dużich leżã,
 Na mùrawie w régach rozklòdają,
 Wòdã z błota co ròz òblëwają,
 Jidze rosa i je reno mòczi,
 Słunce złotã swim ùròczi,
 I tak za czilka niedzeli,
 Słunce płòtna zgrzebné zbieli.

6
 Gbùr ju wëprowòdzò kònie spasté,
 Z pòdwòzarczi płëdzi rdzã ju zaszłé.
 Pãkò batã, plotłim we trzë swòrczi****,
 Na szczescé ti spòzymbkòwi órczi.
 Łbama wërzucają, pòrszczã kònie,
 A pług zwròcò zògón pò zògònie.
 Za nim jidze, nie bòjąc sã szkapë,
 Hùrma ptòchów: kòwczì, sroczi, gapë,
 Sykòreczczi dżibczë, szaré skòrcë
 Z górë skòwrònk przëgwizdëje órcë.

Aleksander Majkowski, Jan Karnowski, Leon Heyke, *Poezja młodokaszubów*,
 Gdańsk 2012, s. 499–500 [pòd wiérztã je dopisk: „Gryf”, 1912].

* Zabawa, w jaczi jidze ò cëlowanié w scanã z coròz to wikszì òdległòscë, le tak, zëbë guzyk òdbił sã òd scanë i spòdł, a nié òdbił sã i wròcył.
 ** Òdriwają gwòzdze òd drzewianëch elementów ògrodzeniò (sztachëtów).
 *** Dostanã za karã włëmiony.
 **** Jeden z trzech splotów.